בית המשפט הצבאי יהודה

בפני פבי האב"ד: סא"ל שלומי כוכב שופט: רס"ן מנחם ליברמן שופט: פרן שלמה כייץ

> חתביעה הצבאית (באמצעות קמייש רותי צביאל)

i

2

3 4

5

6 7

> 12 13

> 18 19

> > 20

21

22

23

24

25 26

27

2.8 29

30

31

32 33

34

35

36

37

38

39

40

41 42 43

44

45

46

47

43

49

50

51

52 53

ڌَرَ

關

נגד

הנאשם: פהמי עיד רמדאן משאחרה ת.ז 31530967 שב"ס- נוכח

אב"ד פותח את הישיבה ומזהה את הנאשם.

גזר דיון

בבי השופט סרן שלמה כייץ:

: היום 31.7.05 הוכרע דינו של חנאשם על ידינו והורשע בעבירות כמפורט להלן

עבירה של חברות בהתארגנות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 1)85 לתקנות ההגנה ж. (שעת חרום), 1945, בכך שהחל מתחילת שנת 2002 ועד ליום מעצרו, היה חבר או פעל כחבר בגדודי עז א-דין על קסאם, הזרוע הצבאית של ארגון החמאט, שהיא

19 עבירות של גרימת מוות בכוונה , עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות בטחון (יחודה ושומרון) (מסי 378) תשייל- 1970 וסעיף 14 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה ליהודת ושומרון), תשכייח- 1968, בכך שנטל חלק בשולוחו של המחבל המתאבד מחמד אל רול, אשר התפוצץ ביום 18.6.02 באוטובוס אשר נסע לכיוון צומת פת, הרג 15 אנשים ופצע 57 אנשים נוספים. הנאשם הוא זה אשר הכשיר את רכבו באמצעות ביטוח וטסט ונסע לסיור באתרים אשר יתאימו לפיגוע חמתוכנן. בנוסף קנח הנאשם עבור המתאבד כרטיסיה בכדי שלא יראה כחשרד עת הוא עולה לאוטובוס בתחנה. ביום הפיגוע אסף הנאשם ברכבו את המחבל המתאבד והביאו למקום הפיגוע.

עבירה של נסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר חוראות בטחון (יחרדה ושומרון) (מסי 378) תשייל-1970 וסעיפים 14(א) ו- 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהתה ושומרון) תשכיים – 1968, בכך שבמעשיו אלו אשר תוארו לעיל ניסה לגרום למותם של כל האנשים אשר היו בסביבתו של אותו מחבל מתאבד. בפועל נפצעו 57 אנשים.

עניונו של תיק זה הוא בפיגוע באוטובוס אשר חיה בדרכו לצומת פת בירושלים. כתוצאה מפיגוע : זה נהרגו תשעה עשר אנשים א. ברוך גראוני זייל.

3 58

רס"ן אלינור ברץני

קצינת העיר נתניה

ב. רפאל ברגר זייל. מיכל ביאזי זייל. בועז אלוף זייל. .7 ח. "אלפו אירית חיילה זייל. הלנוה פלגוב זייל. ٦, .טאח ברוך זייל .3 ה. שירי נגארי זייל.

ט. טטיאנח ברסלבסקי זייל. ל. גייזל (גילה) נקב זייל.

יא. ליאת יגן זייל.

54 יב. החמים צדקיתו זייל. ינ. שני אבי צדק זייל.

APOSTILLE (CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)

			OOLODEK 1901	- C.
1.	STATE OF ISRAEL			
2.	THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MRJMS	ברזני אלינור BARAZANI ELINOR	מדינת ישראל מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.1 .2
3.	ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		מו אב המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
4.	BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5.	CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6.	THE	22/9/2011	-	_
7.	BY	ביום	.6	
8.	NO 526754. LIDAR RAHI CONSULAR	BUREAU PARADOPA TOPONT	על-ידי 526754 'on	.7 .8
9.	SEAL/STAMP	OF FOREIGH	חותם/חותמת	.9
10.	SIGNATURE, JERUSALEM		. חתימה, ירושלים <i>א</i> ור	.10

תאריף: כייד תמוז, תשפייח תיק מסי: 3807/02 היק מסי: 3807/02 31 יולי, 2005 יד. גלילה בוגלה זייל. 1 2 טו. מנדל ברזון זייל. 3 טז. הלנה איוון זייל. יו. איימן כבהא זייל. 5 ית. משה גוטליב זייל. יט. ראיסה דיקשטיין זייל. 6 7 כן נפצעו באותו פיגוע נפשע חמישים ושבעה בני אדם ונגרם נזק רב לרכוש. 8 9 היד רועדת למקרא תוצאות הפיגוע, ורשימת הקורבנות עומדת לה כזעקה אילמת לחומרת 10 תוצאות מעשי הנאשם. 11 התובעת המלומדת ביקשה כי נשית על הנאשם עונש של 19 מאסרי עולם מצטברים, כל מאסר 12 עולם בעבור נפש אחת שנלקחה מאיתנו באותו פיגוע, וכן מאסר עולם נוסף בגין העבירות 13 הנוטפות אותן עבר. התובעת טענה בפנינו כי יש לראות בנאשם שותף מלא בפיגוע, בשל מעשיו 14 אשר בילתם אולי לא היה יוצא הפיגוע אל הפועל. באמור לעיל אין ספק כי תרומתו של הנאשם 15 16 17 הנאשם טען בפנינו טענות שונות ובחם טענות לגבי דרך ניהול חמשפט ודרך התנהלות סנגורו. 18 הובחר לנאשם כי טענות אלו עומדות לו בחליך הערעור אשר הנו זכאי לו על פי דין. בכל מקרה 19 למרות שהוסברה לנאשם מהות ההליכים העומדים בעניינו, לא מצא לנכון ללמד על עצמו סנגוריה 20 ולבקש כי נקל עימו מטיבותיו הוא. 21 22 משכך עומדים פני הדברים, המלאכה העומדת בפנינו ברורה ונהירה. משהשתתף הנאשם בנטילת 23 נפש אחת, אין מקומו בחברת בני אנוש, ואחת דינו לחיות מורחק לצמיתות מהחברה. כל שכן 24 שעסקינן בתשע עשרה נפשות. על כך, מידה כנגד מידה יש לחשיב לו, ובעבור כל נפש תחא 26 "אשר על כן אנו משיתים על הנאשם 19 מאסרי עולם אשר ידוצו במצטבר על יתר העבירות 27 הנוספות לא נותר לנו אלא להשית על הנאשם עונש מאסר עולם נוסף אשר ירוצה אף הוא 28 30 <u>בבי האב"ד סא"ל שלמה כוכב:</u> אני מסכים. 31 32 כב׳ השופט רש״ן מנחם ליברמן: אני מטכים. 33 34 טופו של דבר – הננו גוזרים לנאשם 20 מאסרי עולם מצטברים זה לזח. 35 36 37 זכות ערעור תו^{ן(}שלושים יום מהיום. 38 39 ניתן והודע האלק, 31/07/05, בפומבי ובמעמד הצדדים. 40 41 42 43 שופט 45 45 נאמן למקור KEURIN PUREN CANAL 4584482 רסין אלינור ברזני קצינת העיר נתניה

-2-

1

7

8

9 10

11

12 13

14

15 16

17 18 19

21 22

23

24

27 28

29 30

31

32

33

34

36

37

38 39

40 41

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני פבי האבייף: סאייל שלומי כוכב

שופט: רסיין מנחם ליברמן שופט: סרן שלמה כייץ

התביעה הצבאית

כגד

הנאשם: פחמי עיד רמדאן משאחרה ת.ז. 31530967 שב"ם - נוכח

(באמצעות בייכ עוייד תאופיק בסול)

נאמן למקור

WASCAL WASCAL

ò

הכרעת דין

כבי השופט סרן שלמה כייץ:

עניינו של תיק זה בפיגוע המצער שקרה בקו ייאגדיי 32 א, סמוך לצומת פת, בו נהרגו 19 נפשות ונפצעו המישים ושבעה איש נוספים.

הצדדים הסכימו ביניהם כי אין מחלוקת לעניין קיום הפיגנע עצמו, והגישו בהסכמה. את חומר הראיות לגבי עדי התביעה 5-6 אשר סומנו על ידינו ת-1- ת-9 בהתאמה. עוד הוגשו ההסכמה עדונותיהם של עדי התביעה 4.7 ו-8 נסומנו ההתאמה ת-17 –

- 17/1 בחסכמה עדויותיהם של עדי התביעה 4,7 ו-8 וסומנו בהתאמה ת-17/2 - 25 ת-19/2.

יתר העדים נשמעו ובהם הנאשם.

<u>משקל הראיות</u>

אכן נכונה היא מסקנת התביעה כי משהוגשו עדויותיהם של עדי התביעה 4-8 בהסכמה, הרי שאין מתלוקת על קבילות אותן עדויות או אמיתות תוכנן. די להזכיר לעניין זה את עי איויש 407/91 שלאה השן נעים משרקה ני תובייצ.

זאת ועוד, בית חמשפט חצבאי לערעורים אף פסק כי במקרה והוגשו בהסכמה ראיות הסותרות זו את זו הרי שההסכמה היא לתוכן הראיה המפלילה, שכן אחרת האיח שומר לעצמו הסניגור המלומד את הזכות לתקוף עדות זו בחקירה נגדית או בכל דרך אחרת המנויה בידיו על פי דין. ראה לעניין זה עד"י איו"ש 114/01 מאזן מחמד עיד אבו הלאל ני תוב"צ.

תודאות תנאשם

42 הודאותיו של הנאשם במשטרה הובאו בפנינו על ידי העדת גובה האמרות עת/ 1 ועל
ידי עת/2 אשר העיד על נסיבות ביצוע דויים השחזור. הם נחקרו נגדית על ידי
43 ההגנה. בסיום עדותם חוגשו ההודאות, ללא התנגדות של ההגנה. עדותם של שני
45 השוטרים חייתה מהימנה עלינו. מן העדויות יש ללמוד כי האמרות משקפות
46 במדויק את אשר מסר הנאשם. גביית האמרות נעשתה במחלך הרגיל של הדברים ,
47 ללא ראיה לאירוע חריג כלשהו, או לאמצעי פסול שהופעל על הנאשם.

4584487 רס"ן אלינור ברזני קצינת העיר נתניה

-1-

48 49

משעברו הודאות החוץ של הנאשם את מבחן הקבילות והתקבלו על ידינו, יש בכך בכדי להצהיר כי הודאות אלו נגבו ללא לחץ חיצוני. לכך יש להוסיף כי בהודאות אלו סיבך הנאשם לא רק את עצמו אלא גם את אחיו רמדאן, ויש פרטים רבים הבאים ללמד כי ההודאה אף עומדת במבחן הסובייקטיבי אשר נקבע בפסיקה, לפיחם אין בה בכדי ללמד על נסיון הפללה עצמית מלאכותי גרידא. 5

מצאנו כי בהודאות הנאשם מוזכרות עובדות חיצוניות אובייקטיביות המשתלבות עם עדות עדי התביעה האחרים, אשר יש בהן להניח את דעתנו כי אכן הודאות אלו . 7 עומדות במבחן הקבילות, וראויות לאימון. די אם נזכיר לעניין זה את אופן זיהוי המתאבד באמצעות פחית קולה וביסקוויט, אופן נשיאת חגורת הנפץ על ידי המחבל המתאבד, שעות המפגש עם המחבל המתאבד והתוואי ודרכי הסעתו למקום הפיגוע

של אותו בו בליעל.

9

11

12 ראוי לחפנות כאן לקטע מן חסיכומים חבחירים והממצים של התובעת קמייש רות 13 צביאל, אותו מצאנו לאמץ: 14

15 "הודאת הנאשם (ת/10) בה מגולל הוא את סיפור בחירת מקום הפיגוע והובלת המחבל 16 המתאבד הינה רצופה, הגיונית ומפורטת. הנאשם מתאר את פעולותיו מרגע שגויס על ידי 17 אחיו לפעילות צבאית בחמא"ס ולהוצאה לפועל של פיגוע התאבדות ועד לתוכניותיו ביחד 18 עם אחיו לאחר ביצוע הפיגוע. הנאשם מתאר בהודאתו ארבעה סיורים מכינים אותם ערך בטרם נבחר מקום ביצוע הפיגוע, המצביעים על התפתווות התכנון – בתחילה רק נסע הנאשם בדרך גילה, אחר כך הבחין בתחנת האוטובום בכניסה לבית צפפא כיעד מתאים, בהמשך נסע באוטובוס העובר בתחנה זו ולבסוף ביקר במקום ביווד עם אחיו רמדאן והראה. -22 לז את היעד אותו מצא. ניכר שהנאשם מדבר מנסיונו ולו אך ביקש ליטול לעצמו אחריות 23 על מציאת היעד לפיגוע, ספק אם היה נדרש לתיאור מפורט כל כך של חיפושיו, על כל

> שלביהם. 25

26 הודאת הנאשם משולבת פרטים רבים המצביעים על המניע והמחשבה מאחורי פעולותיהם של הנאשם ואחיו רמדאן, כך למשל, הנאשם מציין כי דאג לרשיונות ולביטוח לרכבו בטרם חשתמש בו לביצוע הפיגוע (ת/10, עמ' 1, ש' 21-24). הנאשם מציין כי בעת שעדך סיור ראשון באזור שכונת גילה נסע ביחד עם אשתו ובתו על מנת להקטין את החשד בו בעק ביצוע הסיור (שם, עמ' 1, ש' 26 – עמ' 2, ש' 2), הנאשם מציין כי בחרו באזור בית צפפאַ

משום שבמקום נמצאים תושבים ערבים, דבר אשר יפחית את החשד במחבל המתאבׁקגשׁבׁבׁ

עמ' 1, ש' 25-26; עמ' 2, ש' 7-5). הנאשם ציין כי בסיור המקדים בו נסע באוס $\hbar \Xi T$ ס' רכש כרטיסיה וניקב בה חור, על מנת שכשייסע המחבל המתאבד באוטובוס ישתמש בְּלַּרָּטֹּעִסיה

וכך יעורר פחות חשד (שם, עמ' 2, ש' 16-20).

נאמן למקור

בקלטת השחזור נראה הנאשם כשהוא מצביע על הדרך בה הוביל את המחבל המתאבד 37 ליעדו וחודר שוב על רוב פרטי הודאתו הכתובה. ניתן לראות בבירור בשחדור כי הנאשם מוסד את הפרטים מרצונו, לאחר שהובחר לו כי אין הוא חייב לעשות כן. ניתן לראות כי השודור התנהל על מי מנוחות. הנאשם נשאל שאלות והשיב להן בחופשיות. אופן הדיבור 40

של הנאשם, שפת גופו ופרטי ההודאה הצביעים כולם על כך שמדובר בהו<u>דאת א</u>מת. למשל,

רטיין אלינור ברזצ קצינת העיר נתניה. 36

הנאשם ציין כי חמחבל חמתאבד התאונן בפניו כי חגורת הנפץ כבדה וקשה לו ללכת עמה. ניכך כי מידע זה נובע מאדם אשר נכח במקום האירוע וספק אם היה עולה במוחו של אדם

אשר בדה הודאתו מלבו. בתום השחזור הוצגה הקלטת בפני הנאשם והוא אישר את שראה 3

בשחזור. הנאשם נשאל אם ברצונו להוסיף דבר מה לעדותו או לתקנה והשיב בשלילה.

5

7

8 9

10

בהודאתו לא סיבך הנאשם רק את עצמו, אלא גם את אחיו רמדאן. עובדה זו מקטינה את החשש שהנאשם ביקש ליטול על עצמו מעשה שלא ביצע ובדה הודאתו מלבו, שכן לו ביקש

לעשות כן, הדעת נותנת כי לא היה מערב בהודאת שווא זו אף את אחיו.

המבחן החיצוני

הודאת הנאשם משתלבת היטב עם ראיות חיצוניות:

15

16

17

הנאשם מציין כי זיהה את המחבל המתאבד לפי כך שהחזיק בידו פחית קוקה קולה וביסקוויט, זיהוי זה תואם לאופן בו זיהה עת/5 את האדם אשר מסר לו את חגורת הנפץ וכן את המחבל המתאבד. זאת מאומת אף לפי עדותו של עת/6, אשר היה זה שהסביר לעת/5 על אופן המפגש.

עת/5 סיפר כי המחבל המתאבד לבש את חגורת הנפץ מתחת לבגדיו. אף הנאשם 18 ציין בעדותו כי המחבל המתאבד נשא חגורת נפץ וכי זו היתה מוטמנת מתחת 19

20

- עת/5 סיפר בעדותו שהטיע את המחבל לואדי נאר, שם ראה את המחבל המתאבד 21 נכנס למכדנית מסוג "פיאט אונו" שחורה, הנאשם בהודאותיו ציין כי הוא מחזיק 22 במכונית "פיאט אונו" שחורה וכי אסף את המחבל המתאבד באמצעות מכונית זו 23 מואדי נאר. 24
- עדות הנאשם ועת/5 תואמות אף לגבי השעה בקירוב בה אסף הנאשם את המחבל 25 המתאבד. עת/5 מצין כי התעורך בשעה שש וחצי בבוקר ומיד יצא מביתו במ.פ. 26 עאידה (הממוקם דרומית לגילה) לעבר ואדי נאר. עוד מציין כי מיד לאחר שהוריד 27 את המחבל המתאבד הגיע רכב ה"אונו". אף הנאשם מציין הן בהודאתו והן בכתב 28 ידו כי בסמוך לשעה זו אסף את המחבל המתאבד. 29
- . עת/5 מציין כי המחבל המתין לנאשם בואדי נאך זמן קצר ואחד כך הגיע הנאשם 30 אף לפי עדות הנאשם המחבל המתאבד המתין לו לפני שהגיע. 31
- הנאשם תיאר כיצד הוריד את המחבל בבית צפאפה והורה למחבל המתאבד לעלות 32 על אוטובוס הנוסע לכיוון צומת פת. המחבל המתאבד אכן התפוצץ ב**אוטובוס**ה. 33 לכיוון צומת פת, מיד לאחר שעלה על האוטובוס בתחנה הסמוכה לבית צ**ב**א**צ**ן 34
 - הפיגוע בוצע באמצעות חגורת נפץ אותה נשא המחבל המתאבד." 35

לאור כל זאת, מצאנו ליתן משקל מלא להודאותיו של הנאשם במשטרו*ק* לקבוע כי קיימות תוספות ראייתיות חיצוניות להודאות אלו , במידח שדי בה*ר*לשם

> ביסוס הרשעה. 38

> > 39

נאמו למקוף

רס"ן אלינור בבטוי קצינת העיר נתניה

אמנם סתירה עמדה בפנינו בין עדותו של הנאשם בבית המשפט, בה טען כי המדובבים כפו עליו ואיימו עליו לבוא בחודייה, לבין הודאותיו במשטרה. אולם במקרה דנן לאחר ששקלנו את כל הנסיבות, אין לנו אלא להעדיף את גרסתו בהודאותיו במשטרה. הסבריו של הנאשם בפנינו לגבי הסתירות בעדותו היו לקוניים, ולא עמדו בכדי לסתור את הודאותיו במשטרה. עדותו בבית המשפט לא הייתה מהימנה עלינו, ולדוגמה נציין את גירסתו המופרכת לפיה ידע לתאר את פרטי הפיגוע, לפי מה ששמע משיחה בין אמל עלאן לחליל בראקעה עת שהיו שלושתם עצורים בתאים במגרש הרוסים. אלא שעדותו של חליל במשטרה הוגשה בהטכמה, ותהגנה כלל לא זימנה אותו לעדות כדי לתמוך בגירסת הנאשם, כי הוא חמקור לידיעות הנאשם על הפיגוע.

בשולי חדברים נציין כי היה על הנאשם לטעון נגד קבילות הודאותיו בתחילת החליך המשפטי במסגרת יימשפט זוטאיי, ומשלא עשה כן אין בידו עתה לעשות כן במהלך עדותו בפנינו. כך שנשמטים להם טיעוניו של הנאשם הן במישור הפרוצדוראלי והן במישור הענייני.

נאמן למקור

פרט האישום הראשון

10

13

15

16 17

18

19

20

22 23

25

26

27

28

32

34

35

37

40

41

42 43

44

בהתאם לפרט זה הואשם הנאשם בחברות בהתאחדות בלתי מותרת, ק $\zeta_{
m L}$ דין אל קאסם הזרוע הצבאית של החמאס. מצאנו לנכון להרשיעו בפון אישום זון לאור האמור בהודאת הנאשם ובאמרתו בכתב ידון ונ/10 ו- ת/11).

פרטי האישום השני עד העשרים

בהתאם לפרטי האישום חללו מואשם הנאשם בגרימת מותם בכוונה של נפגעי פיגוע ההתאבדות בקו ייאגדיי 32א, בכך שביחד עם אחר תכנן והוציא לפועל את הפיגוע הנייל. בהתאם לפרטי כתב האישום הנאשם ביצע מספר סיורים בירושלים בכדי לאתר מקום לפיגוע המתוכנן. הנאשם על פי כתב האישום אף בדק את קו האוטובוס המיועד, מתי מתמלא האוטובוס בנוסעים משכונת גילה, ומתי מתחילים הנוסעים לרדת. ביום הפיגוע הגיע הנאשם ברכבו ופגש במחבל המתאבד אשר נשא על גופו חגורת נפץ, והסיעו לירושלים דרך גיבל מוכבר וצור בחר עד לבית צפפא. הנאשם הוריד את המחבל המתאבד סמוך לתחנת האוטובוס, והפקיד בידיו כרטיסית ייאגדיי. סופן של אותן פיגוע היה במותם של תשעה עשר הרוגים, פצועים רבים ונזק רב לרכוש. עיון בחומר הראיות שבפנינו מראה כי הנאשם מפרט את המיוחס לו בהודאותיו ובשתזור, את פרטי התכנון והובלת המחבל המתאבד (ראה ת/10 ות/ 11). כן מצאנו חיזוקים לכך בעדותו של עת/ 5 (ת/9). כך נחה דעתנו לענייו היסוד הפיזי של העבירה.

לעניין היסוד הנפשי הנדרש בגין עבירות אלו, מקובלת עלינו עמדת התביעה כי הלכת הצפיות יש בה בכדי ללמד על כוונתו של הנאשם במעשיו אלו כפי שפורטו דלעיל. הגיונית וטבעית היא המסקנה הבאה ללמדך כי הנאשם עשה את אשר עשה בכדי לחביא למותם של אנשים. לא נראה כי תוצאה אחרת ניתנת לצפייה מאדם אשר סוקר אתרים פוטנציאלים לפיגוע, ומסיע מחבל מתאבד כשהוא חגור בחגורת נפץ לעבר תחנת האוטובוס. בהתאם לכך מורשע הנאשם בפרטי אישום אלו.

פרט האישום העשרים ואחד

45 בהתאם לפרט אישום זה הואשם הנאשם בעבירה של נסיון לגרימת מוות בכוונה, בנסיון לחביא למותם של 57 הפצועים באותו פיגוע. די בתשתיות וזראייתיות כפי שחובאה בפרטי האישום הקודמים בכדי לבסס את אשמתו של הנאשם בפרט זה, 48

ולפיכך מרשיעים אנו אותו, גם בכך.

רסיין אלינור ברזנ קצינת העיר נתניה

2 3

5

7 8 9

10 11

12 13 14

19 20 21

פרט האישום העשרים ושניים

בהתאם לפרט אישום זה, הואשם הנאשם בעבירה של קשירת קשר לגרימת מוות בכוונה, בכך שקשר ביחד עם אחרים להוציא לפועל פיגוע התאבדות בספינה באילת באמצעות מצלמת וידאו ממולכדת. לאור חוסר בחיזוק חיצוני לאמרות הנאשם, לא מצאנו כי קיימת תשתית ראייתית מספיקה בכדי להרשיעו בפרט זה, ולפיכך החלטנו לזכותו.

<u>האבייד סאייל שלומי כוכב:</u> אני מסכים.

<u>השופט רסיין מנחם ליברמן:</u> אני מסכים.

ניתן והודע היום (31.7.05, בפומבי

()

שופט

שופט

The state of the s

נאמן למקור

-5-

רסיין אלינור בראנט קצינת העיר נתניה Date: 24 Tammuz 5765 Case no. 3807/02

vs.

Sentence

July 31, 2005

 Military Court — Judea

Appearing Before Presiding Judge: Brig. General Shlomi Kochav Judge: Major Menachem Lieberman

Judge: Captain Shlomo Katz

The Military Prosecution

(Represented by Legal Officer Ruti Tzvi'el)

Defendant: Fahmi Id Ramdan Meshahrah, ID no. 31530967/ Prison Service — present

 The Presiding Judge opens the session and identifies the defendant.

Judge Captain Shlomo Katz:

Today, July 31, 2005, the case of the defendant was decided by us. He is convicted of the following crimes:

- 1. Membership in an illegal organization, in violation of Section 85(1) in the Defense (Emergency) Regulations 1945, in that, since the beginning of 2002 and until the day of his arrest, he was a member or acted as a member of the Izz ad-Din al-Qassam Brigades, the military wing of Hamas, which is an illegal organization.
- 2. 19 counts of intentionally causing another's death, in violation of Section 51(a) of the Security Orders (Judea and Samaria) (378) 1970, and Section 14 of the Order Regarding the Rules of Criminal Liability (Judea and Samaria) 1968, in that he took part in dispatching the suicide bomber Muhammad al-Ghoul who blew himself up on June 18, 2002 in a public bus traveling towards Patt Junction, killing 19 people and wounding 57 others. The defendant is the one who prepared his automobile, by arranging its insurance and passing the vehicular test, and then scouted for places suitable for the planned attack. In addition, the defendant bought the suicide bomber an "Egged" [multi-trip prepaid] bus ticket so that he would not appear suspicious when he boarded the bus at the stop. On the day of the attack, the defendant picked up the suicide bomber in his automobile and brought him to the place of the attack.
- 3. The crime of attempting to cause another's death intentionally, in violation of Section 51(a) of the Security Orders (Judea and Samaria) (378) 1970, and Sections 14 and 19 of the Order Regarding the Rules of Criminal Liability (Judea and Samaria) 1968, in that in his actions described above he attempted to cause the death of all the people who were in the vicinity of the suicide bomber. In actual fact 57 were wounded.

The subject of this case is the attack on a bus on its way to Patt Junction in Jerusalem. As a result of the attack 19 people were killed:

- 1. Baruch Gruani
- 2. Raphael Berger
- 3. Michal Biazi
- 4. Boaz Aluf
- 5. Alfo Orit Hayla
- 6. Yelena Plagov
- 7. Leah Baruch
- 8. Shiri Negari
- 9. Tatiana Braslavski
- 52 10. Jezel (Gila) Nakav
 - 11. Liat Yagen
 - 12. Rahamim Zidkiyahu
 - 13. Shani Avi-Tzedek

[stamp:] Correct copy [signature] [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya L_C180930 -1-

APOSTILLE (CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)

	(COM MAINTION	DE LA HAYE 5 DU	J OCTOBER 1961	FORE
1. 2.	THIS PUBLIC	ברזני אליטר BARAZANI ELINOR	מדינת ישראל מסמך ציבורי זה נחתם בידי	.2
3.	ACTING IN THE CAPACITY		מר/גב' המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
5.	MINISTRY OF CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS	ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד אושר במשרד החוץ	.5
6.	THE	22/9/2011		
7.	BY	223/2011	ביום	.6
8.	NO 526754. LIDAR RAL CONSULA	R BUREAU MATERIAN PROPERTY PORTO	על-ידי 526754 'on	.7 .8
9.	SEAL/STAMP	OF FOREIGN	חותם/חותמת	,9
10.	SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10
	226		0316	

Date: 24 Tammuz 5765 Case no. 3807/02

July 31, 2005

1 14. Galila Bugala

- 15. Mendel Bereson
 - Elena Ivan
- 17. Iman Kabha
 - 18. Moshe Gottlieb
 - 19. Raisa Dikstein

Also, in the same criminal attack, fifty-seven people were wounded and much damage was done to property.

One's hands shake while reading the results of this attack, and the list of victims stands as a silent outcry at the awful results of the defendant's deeds.

The learned Prosecutor has requested us to impose upon the defendant 19 consecutive sentences of life imprisonment, a separate sentence for each life taken from us in the attack, and also an additional life sentence for the additional crimes he committed. The Prosecutor argued before us that the defendant should be seen as a full accomplice in the attack, owing to his actions without which the attack might never have been carried out. In the record hereinabove it is indubitable that the defendant contributed to the attack no less than any other accomplice.

The defendant made various arguments before us, including arguments about the conduct of the trial and his counsel's conduct. It was made clear to the defendant that these arguments are admissible in the appeal process to which he is entitled by law. In any event, despite the explanations given to him about the legal process surrounding him, the defendant did not see fit to argue anything in his defense, nor that we should grant him any leniency for reasons of his own.

Given this situation, the task before us is clear and evident. Since the defendant participated in the taking of a life, he has no place among human beings, and the law demands that he be kept apart from society permanently. This is all the more true since we are dealing with nineteen lives. Therefore he must be dealt with "measure for measure," and for each life his exile from society must be permanent.

Therefore we impose on the defendant 19 sentences of life imprisonment to run consecutively. For the additional crimes he committed we have nothing left but to impose a further sentence of life imprisonment, also to run consecutively.

Brig. General Shlomi Kochav, Presiding Judge: I concur.

Major Menachem Lieberman, Judge: I concur.

In summation: we impose on the defendant 20 sentences of life imprisonment to run consecutively.

Right to appeal within 30 days of today.

Handed down and published today, July 31, 2005, in open court and in the presence of the parties.

41 [signature] 42 Judge [signature] [signature]
Presiding Judge Judge

[stamp:] Correct copy [signature] [stamp:]

Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

Date: July 31, 2005 Case no. 3807/02

Military Court — Judea

Appearing Before Presiding Judge: Brig. General Shlomi Kochav Judge: Major Menachem Lieberman

Judge: Captain Shlomo Katz

The Military Prosecution

 The Defendant: Fahmi Id Ramdan Meshahrah, ID no. 31530967/Prison Service - Present (Represented by counsel, Attorney Tawfiq Basoul)

Verdict

VS.

Judge Captain Shlomo Katz:

The subject of this case is the regretful attack that occurred on "Egged" bus line 32a, near Patt Junction, where 19 people were killed and 57 others were injured.

The parties have agreed among themselves that there is no contest as to whether the attack took place, and they submitted by agreement the evidence involving prosecution witnesses 5-6 (referred to by us respectfully as T/1 and T/9). Further, the testimonies of prosecution witnesses 4, 7, and 8 were submitted by agreement, and noted by us respectfully as T/17-T/19.

The other witnesses have been heard, among them the defendant.

The Weight of Evidence

The prosecution's assertion is correct, that since the testimony of prosecution witnesses 4-8 was presented by agreement, there is no dispute about the admissibility of their testimony or about the veracity of its content. It will suffice in this connection to mention the case Judea-Samaria 407/91, **Salah Hassan Mesrakeh vs. The Military Prosecution.**

I 35 N

Moreover, the Military Appeals Court has set a precedent that in a case where contradictory evidence is presented by agreement, the agreement applies to the content of the incriminating evidence, for if not so the learned defense counsel would have reserved the right to assail this evidence by cross-examination or by any other means available to him by law. In this connection see Judea-Samaria 114/01, **Mazen Machmad Id abu-Hil'al vs. The Military Prosecution.**

Confessions by the Defendant

The defendant's confessions to the police were delivered to us by testimony of the police officer who recorded them, AT/1, and by AT/2 who testified concerning the conditions under which the reconstruction report was executed. These were cross-examined by the defense. When their testimony was concluded the confessions were admitted, without objection from the defense. The testimony of these two policemen was credible to us. From the testimony one may conclude that the statements [as recorded] reflect precisely what the defendant stated. The statements were elicited in the ordinary course of events, without evidence of any exceptional occurrence or of unlawful means exerted upon the defendant.

[stamp:] Correct copy
[signature] [stamp:]
Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338
[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

Date: July 31, 2005 Case no. 3807/02

Since the out-of-courtroom confessions of the defendant have passed the test of credibility and been accepted by us, it may be declared that these confessions were elicited without coercion. It may be added that in these confessions the defendant implicated not only himself but also his brother Ramdan, and there are details which indicate that the confession also passes the subjective test established by precedent, such that the confession is not to be seen as an artificial attempt to incriminate oneself.

We find in the defendant's confessions mention of external, objective facts which integrate with the testimony of the other prosecution witnesses, sufficient to satisfy us that these confessions pass the admissibility test and are trustworthy. It will suffice to mention, in this context, the identification of the suicide bomber by means of a Cola can and a biscuit, the method of carrying the explosive belt by the suicide bomber, the hours of meeting with the suicide bomber, and the route of travel and methods of transport to the location of the attack taken by this evildoer.

10 11 12

1

2

3

4

5

6

7

8

9

It is proper to give attention here to a passage from the clear and thorough summations by the prosecutor, Legal Officer Ruti Tzvi'el, which we see fit to adopt:

13 14 15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

"The confession by the defendant (T/10), in which he sets forth the story of choosing a site for the attack and transporting the suicide bomber, is coherent, logical, and detailed. The defendant describes his activities from the moment he was recruited by his brother into military activities with Hamas, to carrying out a suicide attack, and his plans with his brother after executing the attack. The defendant describes, in his confession, four preparatory scouting trips which he carried out before choosing the location for the attack, which testifies to the development of planning — at first the defendant only traveled by way of Gilo, then he spied the bus stop at the entry to Beit Safafa as a suitable target; afterwards he took the bus that goes by this stop, and finally visited the place together with his brother Ramdan and showed him the target point that he had found. It is evident that the defendant is speaking from his own experience, and, if he only wished to claim as his own the responsibility for finding the location for the attack, it is doubtful that he would [feel] called upon to give such a detailed description of his search, step by step.

25 26 27

28 29

30

31

32

33

37

38

39 40

41

The defendant's confession is woven with many details that point to the motivation and the thought behind the actions of the defendant and his brother Ramdan. For example, the defendant states that he saw to licensing and insuring his automobile before using it in the execution of the attack (T/10, p. 1, lines 21-24). The defendant states that when he scouted the first time in the Gilo area, he drove together with his wife and his daughter, in order to reduce suspicion of him while scouting (ibid., p. 1, line 26, p. 2, line 2). The defendant states that the Beit Safafa area was chosen because in that area are many Arab residents, which would reduce suspicion of the suicide bomber (ibid., p. 1 lines 25-26; p. 2, lines 5-7). The defendant states that during the preparatory scout-out, when he traveled on the bus, he purchased an "Egged" bus ticket and used one punch in it, so that when the suicide bomber traveled [on the bus] he could use the ticket and so arouse less suspicion (ibid., p. 2 lines 16-20).

34 35 36

In the video tape recording of the reconstruction [of the crime] the defendant can be seen pointing out the route through which he transported the suicide bomber to his destination, while he repeats the details of his written confession. It can be seen clearly in the reconstruction that the defendant is giving the details willingly, after he has been informed that he is not obligated to do so. It may be seen that the reconstruction [session] is conducted quietly. The defendant is asked questions, and answers them freely. His manner of speech, his body language, and the details of his confession all indicate that the confession is true. For example,

[stamp:] Correct copy [signature] [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

Date: July 31, 2005 Case no. 3807/02

The defendant stated that the suicide bomber complained to him that the explosive belt was heavy and made it hard for him to walk. It is evident that this information comes from a man who was present at the event, and would not be likely to be imagined by a man who was fabricating his confession. At the end of the reconstruction, the recording was played for the defendant and he confirmed [that] what he saw [was accurate]. The defendant was asked whether he wished to add anything to his testimony or to correct it, and he answered in the negative.

In his confession the defendant implicated not only himself but also his brother Ramdan. This fact reduces the chance that the defendant was seeking to claim as his own an act which he did not commit and so invented his confession; for if he wished to do so, it is reasonable that he would not involve his brother in this false confession.

The External Test

The defendant's confession fits well with external evidence:

- The defendant states that he identified the suicide bomber by the Cola can and a biscuit in his hand. This [means of] identification matches the method used by AT/5 to identify the man who delivered to him the explosive belt, and also the suicide bomber. This is also established by the testimony of AT/6, who is the one who explained to AT/5 how the meeting would be arranged.
- AT/5 told how the suicide bomber wore the explosive belt under his clothes. The defendant, too, indicated
 in his testimony that the suicide bomber carried the explosive belt and that it was concealed under his
 clothes.
- AT/5 told in his testimony that he transported the bomber to Wadi Nar, where he saw the suicide bomber getting into a black "Fiat Uno." The defendant, in his confessions, stated that he owns a black Fiat Uno and that he picked up the suicide bomber, using this automobile, from Wadi Nar.
- The testimonies of the defendant and of AT/5 also match concerning the approximate time when he picked up the suicide bomber. AT/5 states that he awoke at 6:30 a.m. and immediately left his house in Aida Refugee Camp (located south of Gilo), headed towards Wadi Nar. He also states that immediately after he dropped off the bomber the Uno vehicle arrived. The defendant, too, states in his confession and in his own handwriting that close to this time he picked up the suicide bomber.
- AT/5 states that the terrorist waited for the defendant at Wadi Nar for a short while, after which the defendant arrived. According to the defendant's testimony, too, the suicide bomber was waiting for him before he arrived.
- The defendant described how he dropped off the terrorist at Beit Safafa and instructed the suicide bomber to get on the bus traveling in the direction of Patt Junction. The suicide bomber did, in fact, blow himself up on a bus headed towards Patt Junction, immediately after getting on the bus at the stop adjacent to Beit Safafa.
- The attack was executed by means of an explosive belt which the suicide bomber was carrying."

In the light of all this, we find it proper to give full weight to the defendant's confessions to the police. Likewise one must conclude that additional evidence exists outside of these confessions, sufficient to serve as the basis for conviction.

[stamp:] Correct copy
[signature] [stamp:]
Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338
[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

Date: July 31, 2005 Case no. 3807/02

It is true that we were faced with a contradiction between the testimony of the defendant in court — in which he argued that the questioners coerced him and threatened him into confessing — and his confessions to the police. But in the present case, after weighing all the circumstances, we are obliged to prefer the version that he presented to the police. The defendant's explanations before us concerning the contradictions in his testimony were laconic and did not amount to enough to refute his confessions to the police. His testimony in court was not credible to us; for example let us point to his unlikely story that he was able to describe the details of the attack by repeating what he had heard of a conversation between Amal Elan and Halil Beraqeh when all three of them were under arrest in police cells. But the testimony of Halil to the police was presented by agreement, and the defense did not even call him to testify in support of the defendant's story that he was the source of the defendant's knowledge of the attack. As a side note, let us point out that the defendant ought to have argued against his confessions being admitted as a mini-trial (also called "trial within a trial") at the beginning of the judicial process. Since he did not do this, he is not able to do it now, in the course of his testimony before us. Thus the defendant's arguments fail to fit both procedural norms and substantial norms.

Count no. 1 of the Indictment

In accordance with this count the defendant was charged with membership in an illegal organization, the Izz ad-Din al-Qassam Brigades. We find it proper to convict him of this charge in the light of the defendant's statements in his confession and his handwritten statements (T/10 and T/11).

Counts no. 2 to no. 10 of the Indictment

In accordance with these counts of the indictment, the defendant is charged with deliberately causing the deaths of the victims of the suicide attack of "Egged" bus line 32a, in that together with another he planned and executed the said attack. According to the details of the indictment, the defendant carried out a number of scouting trips in Jerusalem in order to locate a site for the planned attack. The defendant, according to the indictment, also examined the targeted bus line, when the bus would fill with passengers from the Gilo neighborhood and when the passengers would begin get off. On the day of the attack the defendant arrived in his vehicle and met the suicide bomber, who carried on his body an explosive belt, and transported him by way of Jebel Mukaber and Sur Bahir to Beit Safafa. The defendant dropped off the suicide bomber near the bus stop and gave him an "Egged" bus ticket. The attack ended with 19 killed, many wounded, and great property damage. Study of the evidence before us shows that the defendant details the acts ascribed to him in his confessions and the reconstruction: the details of the planning and the transport of the suicide bomber (see T/10 and T/11). We also find support for this in the testimony of AT/5 (T/9). Therefore we are satisfied as to the physical basis of the crime.

As for the required mental basis for [incrimination for] such crimes, we find the prosecution's assertion acceptable, that carrying out scouting expeditions is sufficient evidence of the defendant's intent in his acts as described hereinabove. The conclusion is logical and natural that the defendant did what he did in order to cause the death of other people. It does not appear that any other consequence would be viewed by a man who scouts out potential sites for an attack, and transports a suicide bomber, who is wearing an explosive belt, in the direction of a bus stop. In accordance with this, the defendant is convicted of these counts.

Count no. 21 of the Indictment

In accordance with this count, the defendant was charged with the crime of attempting intentionally to cause the death of others, in his attempt to cause the death of the 57 who were wounded in the said attack. The evidentiary basis adduced in the charges listed above is sufficient to establish the defendant's guilt in this charge, and therefore we convict him of this, too.

[stamp:] Correct copy
[signature] [stamp:]
Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338
[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

Date: July 31, 2005 Case no. 3807/02

In accordance with this charge, the defendant was charged with conspiracy to cause death intentionally, in that he

conspired together with others to execute a suicide attack on a ship at Eilat by means of a booby-trapped video camera. In view of the lack of objective support for the defendant's statements, we do not find sufficient

[signature]

Judge

1 2

8

10

11 12

13 14 15

16 17

18

19 20 21

[stamp:] Correct copy [signature] [stamp:]

[signature]

Judge

Count no. 22 of the Indictment

Military Appeals Court — Judea and Samaria [stamp:] District officer, Netanya. 9338 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

evidentiary basis for conviction, and therefore we acquit the defendant.

Handed down and published today, July 31, 2005, in open court.

Presiding Judge

[signature]

Brig. General Shlomi Kochav, Presiding Judge: I concur.

Major Menachem Lieberman, Judge: I concur.

-5-

L_C180937

תאריך: כייד תמוז, תשסייה 2005 יולי, 2005

תיק מסי: 3807/02

בית המשפט הצבאי יהודה

2 בפני כבי האב"ף: סא"ל שלומי כוכב 3 4 שופט: דס"ן מנחם ליבדמן 5 שופט: פרן שלמה כ"ץ 6

חתביעה הצבאית

. 1

7

.9 10 11

> 12 13

> 18 19

> > 20

21 22

23

24

25 26

27

28

29

30

31

32

33 34

> 35 36

> > 37

38

39

44

45

46

47

43

49

50

51

54

ڌَرَ

鰄

ړ.

(באמצעות קמייש רותי צביאל)

נגד

הנאשם: פהמי עיד רמדאן משאהרה ת.ז 31530967/ שב"ס- נוכח

אב"ד פותח את הישיכה ומזהה את הנאשם.

בבי חשופט סרן שלמה כייץ:

: היום 31.7.05 הוכרע דינו של הנאשם על ידינו והורשע בעבירות כמפורט להלן

- עבירה של חברות בחתארגנות בלתי מותרת, עבירה לפי טעיף 185) לתקנות ההגנה .N (שעת חרום), 1945, בכך שהחל מתחילת שנת 2002 ועד ליום מעצרו, היה חבר או פעל כחבר בגדודי עז א-דין על קסאם, הזרוע הצבאית של ארגון החמאט, שהיא
- 19 עבירות של גרימת מוות בכוווה , עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות בטחון (יחודה ושומרון) (מסי 378) תשייל- 1970 וסעיף 14 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה ושומרון), תשכ"ח- 1968, בכך שנטל חלק בשילוחו של המחבל המתאבד מחמד אל רול, אשר חתפוצץ ביום 18.6.02 באוטובוס אשר נסע לכיוון צומת פת, הרג 19 אנשים ופצע 57 אנשים נוספים. הנאשם הוא זה אשר הכשיר את רכבו באמצעות ביטוח וטסט ונסע לסיור באתרים אשר יתאימו לפיגוע המתוכנן. בנוסף קנה הנאשם עבור המתאבד כרטיסיה בכדי שלא יראה כחשה עת הוא עולה לאוטובוס בתחנה. ביום הפיגוע אסף הנאשם ברכבו את המחבל המתאבד והביאו למקום הפיגוע.
 - עבירה של נסיון לגרימת מוות בכוונה, עבירה לפי סעיף 51(א) לצו בדבר הוראות בטחון (יהודה ושומרון) (מסי 378) תשייל-1970 וסעיפים 14(א) ו- 19 לצו בדבר כללי האחריות לעבירה (יהודה ושומרון) תשכייח – 1968, בכך שבמעשיו אלו אשר תוארו לעיל ניסה לגרום למותם של כל האנשים אשר היו בסביבתו של אותו מחבל מתאבד. בפועל נפצעו 57 אנשים.

עניינו של תיק זה הוא בפיגוע באוטובוס אשר היה בדרכו לצומת פת בירושלים. כתוצאה מפיגוע

א. ברוך גראוני זייל. ב. רפאל ברגר זייל.

מיכל ביאזי זייל. ד. בועז אלוף זייל.

ה. אלפו אירית חיילה זייל.

הלמה פלגוב זייל. ٠.٦ לאח ברוך זייל.

ה. שירי נגארי זייל.

ט. טטיאנח ברסלבסקי זייל.

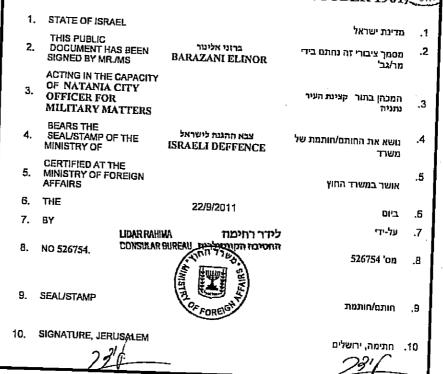
ל. גיידל (גילה) נקב זייל. 52 53

יה. ליאת יגן זייל.

יב. החמים צדקיחו זייל. ינ. שני אבי צודק זייל.

-1-

APOSTILLE (CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)

תיק מסי: 20/7082 31 יולי, 2005 יד. גלילה בוגלה זייל. 1 2 טו. מנדל ברזון זייל. 3 טז. הלנה איוון ז״ל. 4 יז. איימן כבהא זייל. 5 ית. משה גוטליב זייל. יט. ראיסה דיקשטיין זייל. 6 7 כן נפצעו באותו פיגוע נפשע חמישים ושבעה בני אדם ונגרם נזק רב לרכוש. 8 9 היד רועדת למקרא תוצאות הפיגוע, ורשימת הקורבנות עומדת לה כזעקה אילמת לחומרת 10 11 התובעת המלומדת ביקשה כי נשית על הנאשם עונש של 19 מאסרי עולם מצטברים, כל מאטר 12 עולם בעבור נפש אחת שנלקחה מאיתנו באותו פיגוע, וכן מאסר עולם נוסף בגין העבירות 13 הנוספות אותן עבר. חתובעת טענה בפנינו כי יש לראות בנאשם שותף מלא בפיגוע , בשל מעשיו 14 אשר בילתם אולי לא היח יוצא הפיגוע אל הפועל. באמור לעיל אין ספק כי תרומתו של הנאשם 15 16 הנאשם טען בפנינו טענות שונות ובהם טענות לגבי דרך ניהול המשפט ודרך התנהלות סנגורו. הובהר לנאשם כי טענות אלו עומדות לו בחליך הערעור אשר הנו זכאי לו על פי דין. בכל מקרה למרות שהוסברה לנאשם מהות ההליכים העומדים בעניינו, לא מצא לנכון ללמד על עצמו סנגוריה ולבקש כי נקל עימו מסיבותיו הוא. משכך עומדים פני הדברים, המלאכה העומדת בפנינו ברורה ונהירה. משהשתתף הנאשם בנטילת נפש אחת, אין מקומו בחברת בני אנוש, ואחת דינו להיות מורחק לצמיתות מהחברה. כל שכן שעסקינן בתשע עשרה נפשות. על כך, מידה כנגד מידה יש לתשיב לו, ובעבור כל נפש תחא "אשר על כן אנו משיתים על הנאשם 19 מאסרי עולם אשר ירוצו במצטבר. על יתר העבירות הנוספות לא נותר לנו אלא להשית על הנאשם עונש מאסר עולם נוסף אשר ירוצה אף הוא <u>כבי האב"ד סא"ל שלמה כוכב:</u> אני מסכים. כבי השופט רש"ן מנחם ליברמן: אני מטכים. טופו של דבר – הננו גוזרים לנאשם 20 מאסרי עולם מצטברים זה לזה. זכות ערעור תון שלושים יום מהיום. ניתן והודע הילם, 31/07/05, בפומבי ובמעמד הצדדים. שופט נאמן למקוף אניהנו ארבנאי לאי ארביהנו או ארביהנו ארביהנו או אודיהנו או אודיהנו או אודיהנו או אודיהנו או אודיהנו א

-2-

4584482 רס"ן אלינור ברזני קצינת העיר נתניה

תארין": כייד תמוז, תשפייח

17

18

19

20

21 22

23

24

26

27

28 29 30

> 31 32

> > 33 34

> > > 35 36 37

> > > > 38

43

45 45

2

3

7 8

9 10

11

12 13

14

15 16

17 18 19

20

21 22

26

27 28

29

33

34

35

37

38 39

40 41

42

43

45

46

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כבי האב"ף: סא"ל שלומי כוכב

שופט: רס"ו מנחם ליברמו

שופט: סרן שלמה כ"ץ

התביעה הצבאית

נגד

הנאשם: פהמי עיד רמדאן משאהרה ת.ז. 31530967 שב"ס - נוכח

(באמצעות בייכ עוייד תאופיק בסול)

נאמן למקור

ANJE WASTER

\2014 \(\sigma_1 \sigma_1 \sim

הכרעת דין

כבי השופט סרן שלמה כייץ:

עניינו של תיק זה בפיגוע המצער שקרה בקו ייאגדיי 32 א, סמוך לצומת פת, בו נהרגו 19 נפשות ונפצעו חמישים ושבעה איש נוספים.

הצדדים הסכימו ביניחם כי אין מחלוקת לענייו קיום הפגוע עצמו, והגישו בהסכמה. את חומר הראיות לגבי עדי התביעה 5- 6 אשר סומנו על ידינו ת/1- ת/9 בהתאמה. עוד הוגשו בהסכמה עדויותיהם של עדי התביעה 4,7 ו-8 וסומנו בהתאמה ת/17 25 .19/ח

יתר העדים נשמעו ובהם הנאשם.

משקל הראיות

30 אכן נכונה היא מסקנת התביעה כי משהוגשו עדויותיהם של עדי התביעה 4- 8 31 בהסכמה, הרי שאין מתלוקת על קבילות אותן עדויות או אמיתות תוכנן. די להזכיר 32 לעניין זה את עי איוייש 407/91 שלאה השן נעים משרקה ני תובייצ.

זאת ועוד, בית המשפט הצבאי לערעורים אף פסק כי במקרה והוגשו בהסכמה ראיות הסותרות זו את זו הרי שההסכמה היא לתוכן הראיה המפלילה, שכן אחרת היה שומר לעצמו הסניגור המלומד את הזכות לתקוף עדות זו בחקירה נגדית או בכל דרך אתרת המנויה בידיו על פי דין. ראה לעניין זה עדייי איוייש 114/01 מאזן מתמד עיד אבו חלאל ני תוביצ.

תוראות הנאשם

הודאותיו של הנאשם במשטרה הובאו בפנינו על ידי העדת גובה האמרות עת/ 1 ועל ידי עת/2 אשר העיד על נסיבות ביצוע דויים השחזור. הם נחקרו נגדית על ידי ההגנה. בסיום עדותם חוגשו ההודאות, ללא התנגדות של החגנה. עדותם של שני השוטרים חייתה מהימנה עלינו. מן העדויות יש ללמוד כי האמרות משקפות במדויק את אשר מסר הנאשם. גביית האמרות נעשתה במהלך הרגיל של הדברים, ללא ראיה לאירוע חריג כלשהו, או לאמצעי פסול שהופעל על הנאשם. 47

> 48 49

רסיין אלינור בר קצינת העיר נתניה

משעברו הודאות החוץ של הנאשם את מבחן הקבילות והתקבלו על ידינו, יש בכך בכדי להצהיר כי הודאות אלו נגבו ללא לחץ חיצוני. לכך יש להוסיף כי בהודאות אלו סיבך הנאשם לא רק את עצמו אלא גם את אחיו רמדאן, ויש פרטים רבים הבאים ללמד כי ההודאה אף עומדת במבחן הסובייקטיבי אשר נקבע בפסיקה,

לפיהם אין בה בכדי ללמד על נסיון הפללה עצמית מלאכותי גרידא. מצאנו כי בהודאות הנאשם מוזכרות עובדות חיצוניות אובייקטיביות המשתלבות עם עדות עדי התביעה האתרים, אשר יש בהן להניח את דעתנו כי אכן הודאות אלו · 7 עומדות במבחן הקבילות, וראויות לאימון. די אם נזכיר לעניין זה את אופן זיהוי המתאבד באמצעות פחית קולה וביסקוויט, אופן נשיאת חגורת הנפץ על ידי המחבל 9 המתאבד, שעות המפגש עם המחבל המתאבד והתוואי ודרכי הסעתו למקום הפיגוע 11

של אותו בו בליעל.

ראוי להפנות כאן לקטע מן הסיכומים הבהירים והממצים של התובעת קמייש רות צביאל, אותו מצאנו לאמץ:

14 15 16

17

18

12

13

"הודאת הנאשם (ת/10) בה מגולל הוא את סיפור בחירת מקום הפיגוע והובלת המחבל המתאבד הינה רצופה, הגיונית ומפורטת. הנאשם מתאר את פעולותיו מרגע שגויס על ידי אחיו לפעילות צבאית בחמא"ס ולהוצאה לפועל של פיגוע התאבדות ועד לתוכניותיו ביחד עם אחיו לאחר ביצוע הפיגוע. הנאשם מתאר בהודאתו ארבעה סיורים מכינים אותם ערך בטרם נבחר מקום ביצוע הפיגוע, המצביעים על התפתחות התכנון – בתחילה רק נסע הנאשם בדרך גילה, אחר כך הבחין בתחנת האוטובום בכניסה לבית צפפא כיעד מתאים,

21 בהמשף נסע באוטובוס העובר. בתחנה זו-ולבסוף ביקר במקום ביווד עם-אחיו. רמדאן והראה. -22

לז את היעד אותו מצא. ניכר שהנאשם מדבר מנסיונו ולו אך ביקש ליטול לעצמו אחריות 23 על מציאת היעד לפיגוע, ספק אם היה נדרש לתיאור מפורט כל כך של חיפושיו, על כל

> שלביהם. 25

26 הודאת הנאשם משולבת פרטים רבים המצביעים על המניע והמחשבה מאחורי פעולותיהם

של הנאשם ואחיו רמדאן. כך למשל, הנאשם מציין כי דאג לרשיונות ולביטוח לרכבו בטרם 28 השתמש בו לביצוע הפיגוע (ת/10, עמ' 1, ש' 21-24). הנאשם מציין כי בעת שערך סיור

ראשון באזור שכונת גילה נסע ביחד עם אשתן ובתו על מנת להקטין את החשד בו בער 30 ביצוע הסיור (שם, עמ' 1, ש' 26 – עמ' 2, ש' 2), הנאשם מציין כי בחרו באזור בית צַפּפּאַ 31

משוט שבמקום נמצאים תושבים ערבים, דבר אשר יפחית את החשד במחבל המתאלגאשם. 32 עמ' 1, ש' 25-25; עמ' 2, ש' 5-7). הנאשם ציין כי בסיור המקדים בו נסע באוס#ב#ק' רכש

33 כרטיסיה וניקב בה חוד, על מנת שכשייסע המחבל המתאבד באוטובוס ישתמש בְּלֹּרֶטֹּעִסיה

וכך יעורר פחות חשד (שם, עמי 2, ש' 16-20).

נאמו למלור

בקלטת השחזור נראה הנאשם כשהוא מצביע על הדרך בה הוביל את המחבל המתאבד 37 ליעדו וחוזר שוב על רוב פרטי הודאתו הכתובה. ניתן לראות בבירור בשחזור כי הנאשם מוסד את הפרטים מרצונו, לאחר שהובחר לו כי אין הוא חייב לעשות כן. ניתן לראות כי השווזור התנהל על מי מנוחות. הנאשם נשאל שאלות והשיב להן בחופשיות. אופן הדיבור 40

של הנאשם, שפת גופו ופרטי ההודאה מצביעים כולם על כך שמדובר בהו<u>דאת א</u>מת. למשל,

רט"ן אלינור ברזצ קצינת העיר נתניה

9333

35

36

הנאשם ציין כי המחבל המתאבד התאונן בפניו כי חגורת הנפץ כבדה וקשה לו ללכת עמה. ניכר כי מידע זה נובע מאדם אשר נכח במקום האירוע וספק אם היה עולה במוחו של אדם אשר בדה הודאתו מלבו. בתום השחזור הוצגה הקלטת בפני הנאשם והוא אישר את שראה 3 בשחזור. הנאשם נשאל אם ברצונו להוסיף דבר מה לעדותו או לתקנה והשיב בשלילה.

5

בהודאתו לא סיבך הנאשם רק את עצמו, אלא גם את אחיו רמדאן. עובדה זו מקטינה את החשש שהנאשם ביקש ליטול על עצמו מעשה שלא ביצע ובדה הודאתו מלבו, שכן לו ביקש לעשות כו, הדעת נותנת כי לא היה מערב בהודאת שווא זו אף את אחיו. 8

9

המבחן החיצוני

10 11

הודאת הנאשם משתלבת היטב עם ראיות חיצוניות:

12 13

- הנאשם מציין כי זיחה את המחבל המתאבד לפי כך שהחזיק בידו פחית קוקה קולה 14 וביסקוויט, זיהוי זה תואם לאופן בו זיהה עת/5 את האדם אשר מסר לו את חגורת 15 הנפץ וכן את המוזבל המתאבד. זאת מאומת אף לפי עדותו של עת/6, אשר היה זה 16 שהסביר לעת/5 על אופן המפגש. 17
- טול. סיפר כי המחבל המתאבד לבש את חגורת הנפץ מתחת לבגדיו. אף הנאשם 18 ציין בעדותו כי המחבל המתאבד נשא חגורת נפץ וכי זו היתה מוטמנת מתחת 19 20
- עת/5 סיפר בעדותו שהטיע את המחבל לואדי נאר, שם ראה את המחבל המתאבד נכנס למכונית מסוג "פיאט אונר" שחורה, הנאשם בהודאותיו ציין כי הוא מחזיק במכונית "פיאט אונו" שחורה וכי אסף את המחבל המתאבד באמצעות מכונית זו 23 מואדי נאר.
- עדות הנאשם ועת/5 תואמות אף לגבי השעה בקירוב בה אסף הנאשם את המחבל המתאבד, עת/5 מצין כי התעורך בשעה שש וחצי בבוקר ומיד יצא מביתו במ.פ. 26 עאידה (הממוקם דרומית לגילה) לעבר ואדי נאר. עוד מציין כי מיד לאחר שהוריד 27 את המחבל המתאבד הגיע רכב ה"אונו". אף הנאשם מציין הן בהודאתו והן בכתב 28 ידו כי בסמוך לשעה זו אסף את המחבל המתאבד. 29
- .עת/5 מציין כי המחבל המתין לנאשם בואדי נאר זמן קצר ואחד כך הגיע הנאשם 30 אף לפי עדות הנאשם המחבל המתאבד המתין לו לפני שהגיע. 31
- הנאשם תיאר כיצד הוריד את המקבל בבית צפאפה והורה למחבל המתאבד לעלות 32 על אוטובוס הנוסע לכיוון צומת פת. המחבל המתאבד אכן התפוצץ באו<mark>שובוס</mark>ה. 33 לכיוון צומת פת, מיד לאחר שעלה על האוטובוס בתחנה הסמוכה לבית צ**בא**צ 34
 - הפיגוע בוצע באמצעות חגורת נפץ אותה נשא המחבל המתאבד."

לאור כל זאת, מצאנו ליתן משקל מלא לחודאותיו של הנאשם במשטרות לקבוע כי קיימות תוספות ראייתיות חיצוניות להודאות אלו , במידח שדי בה*ר*לשם

ביסוס הרשעה. 38

39

נאמו למקוף

רסיין אלינור צבו קצינת העיר נתניה אמנם סתירה עמדה בפנינו בין עדותו של הנאשם בבית המשפט, בה טען כי המדובבים כפו עליו ואיימו עליו לבוא בחודייה, לבין הודאותיו במשטרה. אולם במקרה דנן לאחר ששקלנו את כל הנסיבות, אין לנו אלא להעדיף את גרסתו בהודאותיו במשטרה. הסבריו של הנאשם בפנינו לגבי הסתירות בעדותו היו לקוניים, ולא עמדו בכדי לסתור את הודאותיו במשטרה. עדותו בבית המשפט לא הייתה מהימנה עלינו, ולדוגמה נציין את גירסתו המופרכת לפיה ידע לתאר את פרטי הפיגוע, לפי מה ששמע משיחה בין אמל עלאן לחליל בראקעה עת שהיו שלושתם עצורים בתאים במגרש הרוסים. אלא שעדותו של חליל במשטרה הוגשה בהסכמה, ותהגנה כלל לא זימנה אותו לעדות כדי לתמוך בגירסת הנאשם, כי הוא חמקור לידיעות הנאשם על הפיגוע.

בשולי הדברים נציין כי היה על הנאשם לטעון נגד קבילות הודאותיו בתחילת ההליך המשפטי במסגרת יימשפט זוטאיי, ומשלא עשה כן אין בידו עתה לעשות כן במהלך עדותו בפנינו. כד שנשמטים לחם טיעוניו של הנאשם הן במישור הפרוצדוראלי והן במישור הענייני.

נאמן למקור

פרט האישום הראשוו

10

11

13

15

16 17

18

19

20 21

22 23

25

28

33

40

41

42 43

44

בהתאם לפרט זה הואשם הנאשם בחברות בהתאחדות בלתי מותרת, בּגֹעֵטוֹ דין אל קאסם הזרוע הצבאית של החמאס. מצאנו לנכון להרשיעו בפוןט אישום זון לאור האמור בהודאת הנאשם ובאמרתו בכתב ידון ת-10 ו- ת-11).

פרטי האישום השני עד העשרים

בהתאם לפרטי האישום הללו מואשם הנאשם בגרימת מותם בכוונה של נפגעי פיגוע ההתאבדות בקו ייאגדיי 32א, בכך שביחד עם אחר תכנן והוציא לפועל את הפיגוע הנייל. בהתאם לפרטי כתב האישום הנאשם ביצע מספר סיורים בירושלים בכדי לאתר מקום לפיגוע המתוכנן. הנאשם על פי כתב האישום אף בדק את קו האוטובוס המיועד, מתי מתמלא האוטובוס בנוסעים משכונת גילה, ומתי מתחילים הנוסעים לרדת. ביום הפיגוע הגיע הנאשם ברכבו ופגש במחבל המתאבד אשר נשא על גופו חגורת נפץ, וחסיעו לירושלים דרך גיבל מוכבר וצור בחר עד לבית צפפא. הנאשם הוריד את המחבל המתאבד סמוך לתחנת האוטובוס, והפקיד בידיו כרטיסית ייאגדיי. סופן של אותו פיגוע היה במותם של תשעה עשר הרוגים, פצועים רבים ונזק רב לרכוש. עיון בחומר הראיות שבפנינו מראה כי הנאשם מפרט את המיוחס לו בהודאותיו ובשחזור, את פרטי התכנון והובלת המחבל המתאבד (ראה ת/10 ות/ 11). כן מצאנו חיזוקים לכך בעדותו של עת/ 5 (ת/9). כך נחח דעתנו לעניין היסוד הפיזי של העבירה.

לעניין היסוד הנפשי הנדרש בגין עבירות אלו, מקובלת עלינו עמדת התביעה כי הלכת הצפיות יש בה בכדי ללמד על כוונתו של הנאשם במעשיו אלו כפי שפורטו דלעיל. הגיונית וטבעית היא המסקנה הבאה ללמדך כי הנאשם עשה את אשר עשה בכדי להביא למותם של אנשים. לא נראה כי תוצאה אחרת ניתנת לצפייה מאדם אשר סוקר אתרים פוטנציאלים לפיגוע, ומסיע מחבל מתאבד כשהוא חגור בחגורת נפץ לעבר תחנת האוטובוס. בהתאם לכך מורשע הנאשם בפרטי אישום אלו.

פרט האישום העשרים ואחד

45 בהתאם לפרט אישום זה הואשם הנאשם בעבירה של נסיון לגרימת מוות בכוונה, בנסיון לחביא למותם של 57 הפצועים באותו פיגוע. די בתשתית חראייתית כפי שחובאה בפרטי האישום הקודמים בכדי לבסס את אשמתו של אנאשם בפרט זה, 48

ולפיכך מרשיעים אנו אותו, גם בכד.

רסיין אלינור ברזו קצינת העיד נתניה

1

2

5

7

8

10 11

12 13 14

19 20 21

פרט האישום העשרים ושניים

בהתאם לפרט אישום זה, הואשם הנאשם בעבירה של קשירת קשר לגרימת מוות בכוונה, בכך שקשר ביחד עם אחרים להוציא לפועל פיגוע התאבדות בספינה באילת באמצעות מצלמת וידאו ממולכדת. לאור חוסר בחיזוק חיצוני לאמרות הנאשם, לא מצאנו כי קיימת תשתית ראייתית מספיקה בכדי להרשיעו בפרט זה, ולפיכך החלטנו לזכותו.

האבייד סאייל שלומי כוכב: אני מסכים.

<u>השופט רסיין מנחם ליברמן:</u> אני מסכים.

ניתן והודע היום (31.7.05, בפומבי .

שופט

שופט

נאמן למקור

-5-

רס"ן אלינור בראנט קצינת העיר נתניה